

ISSN: 1994-4217 (Print) 2518-5586(online)

Journal of College of Education

Available online at: <https://eduj.uowasit.edu.iq>

Resea. Mariwan Abdul
 Abdala Hamarashid

Dr. Kaiwan Azad
 Anwar

College of Humanities /
 University of
 Sulaimani

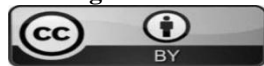
Email:

mariwan.hamarashid@univsul.edu.iq

Kaiwan.anwar@univsul.edu.iq

Keywords:

**Quran, Humanity,
 Ethics, history,
 deriving lessons.**

Article info

Article history:

Received 10.Sep.2025

Accepted 15.Oct.2025

Published 28.Nov.2025

Ethics and the Interpretation of History in the Quran

A B S T R A C T

Ethics constitutes a fundamental principle in the Quran. Following faith, emphasis has been placed on virtuous ethics while discouraging immoral conduct. History is one of the principal subjects that occupies extensive coverage in the Quran. The Quran's purpose in discussing history is not to refer to the minute details of events; rather, its objective and the rationale for this emphasis are clearly defined: to derive lessons and learn from historical events. Its discussion of historical figures aims to make these personalities exemplars and pioneers in virtuous conduct, or to serve as cautionary lessons whereby the consequences of their wrongdoings become known as examples of ruin and downfall. The Quran refers to the fate of previous nations, whose advancement was attributed to their virtuous ethics and adherence thereto, while conversely, the cause of their destruction and collapse resulted from their wrongdoings and corruption in various aspects of life. The Quran has established the foundation of human morality upon the principle of free will and choice, because ethics is intrinsically connected to freedom and human free will. If humans were not free in choosing their actions, they would undoubtedly bear no moral responsibility. Therefore, upon careful examination of the Quran, it becomes evident that it interprets history and past events from an ethical perspective and seeks to give an ethical orientation to historical events.

© 2025 EDUJ, College of Education for Human Science, Wasit University

DOI: <https://doi.org/10.31185/eduj.Vol61.Iss3.5083>

الأخلاق وتفسير التاريخ في القرآن *

الباحث: مريوان عبدول عبدالله حمه رشيد
 المشرف: أ.د. كيوان آزاد أنور
 جامعة السليمانية - كلية التربية للعلوم الإنسانية
 جامعة السليمانية - كلية العلوم الإنسانية
 * بحث مستل من أطروحة الدكتوراه

الخلاصة

الأخلاق تمثل ركيزة أساسية في القرآن الكريم، حيث أولتها النصوص القرآنية اهتماما بالغاً بعد قضية الإيمان، فحثت على مكارم الأخلاق ونبذت مساوئها. كما يشكل التاريخ أحد الموضوعات المحورية التي احتلت مساحة واسعة في القرآن. لم يقصد القرآن من سرد الأحداث التاريخية مجرد الإشارة إلى التفاصيل والوقائع، بل كان هدفه ومبرر اهتمامه محددًا وغائيًا، ألا وهو الاعتبار والاتعاظ بالعبر المستفادة من أحداث الماضي. وكذلك، فإن سرد شخصيات التاريخ لم يكن لمجرد السرد، بل ليكونوا نماذج يحتذى بها في التحلي بالفضائل، أو ليصيروا عبرة تذكر بمصير أعمالهم السيئة التي أدت إلى هلاكهم ودمارهم. لقد أشار القرآن الكريم إلى مصير الأمم السابقة، موضحاً أن سبب تقدمها وازدهارها كان أخلاقها الحميدة والتزامها بها، وفي المقابل كان سبب انهيارها وانداثها نتيجة أعمالها الفاسدة وظلمها. وفي مختلف مجالات الحياة، أقام القرآن أساس الأخلاق للإنسان على مبدأ الإرادة الحرة والاختيار؛ لأن الأخلاق ترتبط ارتباطاً جوهرياً بحرية الإنسان وإرادته. فإذا لم يكن الإنسان حراً في اختيار أفعاله، فلا تكليف عليه ولا مسؤولية أخلاقية. وبالتالي، إذا أمعن النظر في القرآن، يتبين أنه قد قرأ التاريخ وأحداث الماضي من منظور أخلاقي، بل ويريد أن يوجه أحداث التاريخ لتوجيهها أخلاقياً.

الكلمات المفتاحية: القرآن، الإنسان، الأخلاق، التاريخ، العبرة.

ئهخلاق و رافه كردنى ميژوو له قورئاندا *

* تويزينه وهى هه لئنجراو له تيزى دكتورا

خويندكار: م.ى. مريوان عبدول عبدالله حمه رشيد
 سه رپه رشتيار: پ. د. كهيوان نازاد نه نوهر

كولنجى زانسته مرؤفايه تيبه كان / زانكوى سليمانى

بوخته

ئهخلاق بنه مايهكى سه رهكيه له قورئاندا، دواى باوه رهيان جهخت له ئهخلاقه جوانه كان كراوه تهوه و ريگري له ئهخلاقه خراپه كان كراوه، ميژووش يهكيكه لهو پرسه سه رهكيان به كه له قورئاندا پانتاييهكى فراوانى گرتوتهوه، مه بهستى قورئان له باسكردنى ميژوو ئاماژهدان نيه به وردهكارى رووداوه كان، بهلكو مه بهستهكهى و هوى بايه خپيدانهكهى ديارى كراوه، كه په نديوه رگرتن و وانه وه رگرتنه له رووداوه ميژوويه كان، باسكردنيشى له كه سايه تيبه كانى ميژوو، مه بهست لئى نهويه نهو كه سايه تيبه كانه ببه هيمايهك بو پيشهنگى له رهوشته جوانه كاندا، يان ببه وانه يهك و چاره نووسى كاره خراپه كانيان بزانه ريت كه رووه و تياچوون بووه. قورئان ئاماژهى به چاره نووسى كه لاني پيشوو كردووه، كه هوكارى پيشكه وتنيان ئهخلاقى جوان و پابه نديبوونيان بووه پيوه، له بهرام به ريشدا هوكارى تياچوون و دارووخانيان ئه نجامى كاره خراپه كانيان و گهنده لئيان بووه، له بواره جياوازه كانى ژياندا. قورئان بناغهى ئهخلاقى بوونى مرؤف له سه ره بنه ماى ويستى نازاد و هه لئيزاردن دامه زاندهوه، له به ره نهويه ئهخلاق پهيوهسته به نازادى و ويستى نازادى مرؤفه وه، چونكه نهگه ره مرؤف نازاد نه بهيت له هه لئيزاردنى كرداره كانيدا، بيگومان هيج ئهركيكى ئهخلاقى له سه ره نايبت. بويه نهگه ره بهوردى له قورئان بهروان ريت ميژوو و رووداوه كانى رابردوى له روانگه يهكى ئهخلاقى وه خويندوتهوه و دهيويت ناراسته يهكى ئهخلاقى بدات به رووداوه كانى ميژوو.

كليله وشه: قورئان، مرؤف، ئهخلاق، ميژوو، په نديوه رگرتن.

پیشہ کی

پرسی ئەخلاق و میژوو دوو پرسى گرنگن له قورئاندا، كه هەردووکیان بایەخىكى زۆریان پێدراوه، جگه لهوهى گرنگیان پێدراوه، پەيوەندى له نىوانیاندا هەيه و رووداوه میژووییهكان، له روانگهیهكى ئەخلاقى بالآوه خویندنهوهیان بۆ كراوه، تاوهكو ئەزموونى رووداوهكانى رابردوو و ئەزموونى مرۆقهكان بىتته هۆكارىك تا سوود به نهوهكانى داهاوو بگهیهن، رىگای ژيانى بۆ رۆشن بىتتهوه و ئەو شتانهى، كه ناتوانن له ژيانى خویندا تاقىكهنهوه، له ئەزموونى رابردوى گهلهنهوه پەى پى بهرن، هەر بۆیه لهم توێژینهوهیهدا هەول دهرنیت شىكارى زانستى بۆ چهند لایهنىكى ئەم دوو چهكمه بكریت و پەيوەندى نىوانیان بخریته بهر باس و لىكۆلینهوه.

هۆكارى هەلبژاردنى بابەتى توێژینهوهكه

هۆكارى هەلبژاردنى بابەتى توێژینهوهكه، دهگهڕیتهوه بۆ گرنگىدانى قورئانى پیرۆز به پرسى ئەخلاق و میژوو وهك دوو پێدراوى گرنگ بۆ زانینى رووداوه میژووییهكان و رافهكردنیاى بهپى ئەو یاسا و رىسایانهى خاى گهوره لهدهقهكانى قورئاندا و لهروانگهى ئەخلاقیهوه ئاماژەى پێداون. هاوكات لهبهڕهههوى تاوهكو ئىستا بهزمانى كوردى توێژینهوهى زانستى تايبهت به بابەتى ئەخلاق و رافهكردنى میژوو لهقورئاندا نهووسراوه یاخود كهتر ئاوى لێدراوتهوه، بۆیه بهئركىكى زانستى زانراوه ئەم توێژینهوهیه تهرخان بكریت و زانستىانه لهلايهك چهكمى ئەخلاق لهروانگه قورئانىیهكهوه روون بكریتهوه هاوكات رافه و لىكدانهوهى میژووش لهروانگهى ئەخلاقیهوه شروقه بكریت بۆ ئەوهى ئەنجامىكى زانستى بهدهست بێت.

گرنگى توێژینهوهكه

گرنگى ئەم توێژینهوهیه لهوهدايه، چهكمى ئەخلاق له قورئاندا وهك رىبازىك بۆ خویندنهوهى میژوو بهكارهیناوه، ئەو روانگه ئەخلاقیهى له قورئاندا هەيه بۆ میژوو پىشان دهكات و بهشۆیهیهكى زانستىانه شروقهیان دهكات.

ئامانجى توێژینهوهكه

دهرختى ئەو بایهخهیه، كه قورئان به هەردوو چهكمى ئەخلاق و میژووى داوه. ههروهها پەيوهستكردنى رووداوهكانى میژوو به مەبەستى ئەخلاقى و پهروهردهیهوه له چوارچۆیهى دهقهكانى قورئاندا. تیشك خستنهسەر شىوازی پىشانداى رووداوه میژووییهكان له قورئاندا. ههروهها دۆزینهوهى ئەركى شارستانىتى و ئەخلاقى مرۆف له قورئاندا و گریدانیاى بهیهكهوه.

میتۆدى توێژینهوهكه

لەم توێژینهوهیهدا میتۆدى شىكارى بهكارهاتوو، كه سهههتا به گریمانەكردن دهستپێدهكات و دواتر شىكارى بابەته پەيوهستهكان به ئەخلاق و میژوو كراوه له قورئاندا، پاشان پىكهپىنانى بىرۆكهى توێژینهوهكه، ئەمەش بهدەر نىبه له میتۆدهكانى تر، وهك میتۆدى وهسفى و بهراوردكارى.

پىكهاتهى توێژینهوهكه

ئەم توێژینهوهیه پىكهاتوو له دوو باس، باسى يهكهم تهرخانكراوه بۆ میژوو و رووداوه میژووییهكان و شىوازی پىشانداى میژوو لهقورئاندا، كه سى تهوهره له خۆى دهگرنیت كه بریتىن له: تهوهرى يهكهم، بايهخى میژوو له قورئاندا، تهوهرى دووهمى باس له میژوو و رووداوهكانى رابردوو له قورئاندا دهكات، تهوهرى سىیهمى تايبهتكرراوه به شىوازی قورئان له پىشانداى رووداوهكانى رابردوودا.

باسی دووهمیش تاییهتکراوه به پرسى نازادى مروّف و ئەخلاق و دروستبوون و كهوتى شارستانىتيهكان لهقورئاندا، تهوهرى يهكهم له پرسى نازادى مروّف له قورئاندا دهوون، تهوهرى دووم باس له دروستبوونى شارستانىتى و جينشيني مروّف و ناوهاندكردنهوه و پرسى ئەخلاق له قورئاندا دهكات، تهوهرى سنيهميش رووخانى دهسهلآت و شارستانىتيهكان له قورئاندا له خو دهگريت، تهوهرى چوارهميش نامازيه به مملائى نيوان رهوا و نارهوا له قورئاندا.

باسى يهكهم : ميژوو و رووداوه ميژووييهكان و شيوازى پيشاندانى ميژوو لهقورئاندا

تهوهرى يهكهم: بايهخى ميژوو له قورئاندا

بهو پنيهي ميژوو پهيوسته به مروّفهوه و ژيانى مروّفهكان دهگيرتتهوه، كه له رابردودا چون ژيان، پيشاندهرى ژيانيشه بو داهاتووى مروفايهتى، قورئانيش گوتارى ئاراستهى رووه و مروّفه، بويه قورئان له ئاستىكى بهرزدا بايهخى به ميژوو داوه. قورئان خووى هوى ئهو بايهخپندانى روونكردوتهوه له چهند نايهتتىكى جياوازدا، له يهكيك له نايهتتهكاندا دهفرمويت: ﴿لَقَدْ كَانَ فِي قَصَصِهِمْ عِبْرَةٌ لِأُولِي الْأَلْبَابِ﴾^١، مهبست له باسكردنى چيروكى پيغهمبهران و چيروكى يوسف و براكانى، دهگيرتتهوه بو پهند ليوهرگرتن و وانه وهرگرتن لبيانهوه، ئهم نايهته ئهگهچى باسى له چيروكى يوسف پيغهمبهر (د.خ) و براكانى كردوه، ئهوهى ليدمخوينتتهوه، كه تيكراى چيروك و ژياننامهى پيغهمبهران بهو مهبسته باسكارون، وهك رافهكهرىكى قورئان نووسيوهتى: "واتا: له چيروكى پيغهمبهران و گهلهكانيان يان له چيروكى يوسف و براكانيدا پهندى تيايه بو خاوهر هوشهكان" (النسفي، ١٩٩٨، ٢/ص ١٣٩). له نايهتتىكى تردا گيرانهوهى چيروك و ميژووى رابردووان دهبهستتهوه به بيركردنهوهوه، تاوهكو ئهو چيروكانهى باس له گهلانى رابردوو دهكهن ببنه هوى ئهوهى، كه بيريكهنهوه و تيروانينهكانيان بگوريت بهرامبهر به ژيان، وهك دهفرمويت: ﴿فَأَقْصَصَ الْقَصَصَ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ﴾^٢.

قورئان جهختى لهوه كردوتهوه، هوكارى سهركى له برياردان لهبارى چارهنووسى تاكهكان و گهلانهوه، بريتيه له باوهر، كه پهيوهندى بههيزى ههيه به ئەخلاقهوه، چونكه ئەخلاق ئهو ريسا و بنهيامانه، كه مروفايهتى ئاراسته دهكات، به هويهوه مروفايهتى بهختهوهر دهبيت و كومهلگا دهگهشيتتهوه، يان به لايهنه نهريتيهكهيدا كومهلگا نابهختهوهر دهكات و ليكى ههلهوهشينييت، ئەخلاقيش بريتيه لهو ئاكارانهى، كه پهيوهستن بهنموونه بالآكانهوه (الدوري واخرون، د.س، ١٨-١٩). قورئان گرنگيشى داوه به تاك و له رووى ئەخلاقهوه ئاراستهى تاك دهكات، تاوهكو كردارهكانى و ههلسوكهوتى به جوهرىك ئاراسته بكات، كه بتوانيت لهگهل تاكهكانى ترى كومهلگادا گونجاو بيت، چونكه دهيويت تاك ناماده بكات بو ههلهگرتنى بهرپرسياريتى، بو ئەمەش هانى رهوشته باشهكان ديدات و هوشياريشى داوه لهبارى رهوشته خراپهكانهوه و سهرنهجامى ههردووكيانى دياريكردوهوه: ﴿قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّاهَا، وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسَّاهَا﴾^٣.

دووم: ميژوو و رووداوهكانى رابردوو له قورئاندا

چيروكه ميژووييهكان و رووداوهكانى رابردوو پانتاييهكى فراوانيان گرتوتهوه له قورئاندا، به تيروانين له قورئان و خوئندنهوهى، به ئاسانى دهتوانيت پهى بهوه بيريت، كه ئەمەش خووى دهبينتتهوه له باسكردنى سههتاي ژيانى مروّف و دروستبوون و ژيانى لهسهه زهوى^٤ و ژيانى پيغهمبهران و گهلهكانيان^٥، باسكردن له ههنديك رووداو و چيروكى ميژووي^٦، تهناهت خوئندنهوهى رووداوهكان و پيشبينيكردى داهاتووش^٧، رووداو و سههگوزشتهكانيش بهستراونهتهوه به مهبست و ئامانجىكى دياريكراوهوه و پهياميان تيدايه بو مروّفهكان.

قورئان چارهنووسى مروّفهكانى بهستوتهوه به كردهوهكانيانهوه، ئەمەش پهيوسته بهرربردوى مروّفهكانهوه، كه لئيرسينهوهى لهگهل دهكرت لهسهه ئهو رابردووهى خووى، قورئان فرمويهتى: ﴿وَكُلِّ إِنْسَانٍ أَلْزَمْنَاهُ طَائِرَهُ فِي عُنُقِهِ وَنُخْرِجُ لَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ كِتَابًا يَلْقَاهُ مَنْشُورًا، اقْرَأْ كِتَابَكَ كَفَىٰ بِنَفْسِكَ الْيَوْمَ عَلَيْكَ حَسِيبًا﴾^٨، ئهو كردهوانهى كه مروّف له رابردودا ئهجامى داوان

له‌دوای مردنی له بیر ناکرتین، بۆیه رابردوو له تیروانینی باوهرداراندا به‌هایه‌کی گه‌وره‌ی هه‌یه، که گرتدراوه به په‌ند و نامۆزگاری وهرگرتن له رووداوهمکانی رابردوو، هه‌روه‌ها گرتدراوه به ئه‌زموونی گهلانی رابردووه‌وه، له‌گه‌ل وه‌ستان و رامان له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی، که ئه‌نجامیان داوه له چاکه و بۆته هۆکاری سه‌رکه‌وتن و به‌خته‌وه‌رییان له دونه‌دا، یان ئه‌و خراپه و سته‌م و ته‌نبه‌لییه‌ی ئه‌نجامیان داوه و بۆته هۆی تیاچوونیان (المخالفی، ۲۰۰۷، ۸۸-۸۹).

بیرۆکه‌ی میژوو له قورئاندا له‌سه‌ر ئه‌وه دامه‌زراوه، میژوو واتای ئه‌خلاق و رۆحی هه‌یه، که له‌سه‌ر بنچینه‌ی په‌یوه‌ندی خوا به جیهانه‌وه و رۆلی مرۆف تیایدا دامه‌زراوه، زۆریک له‌ده‌قه قورئانییه‌کان جه‌خت له‌وه ده‌که‌نه‌وه. ئه‌موش ده‌خه‌نه‌روو، مرۆف له‌سه‌رزه‌ویدا به به‌رده‌وامی نامینیته‌وه، کۆتاییه‌کی هه‌یه، که ده‌بیت پنی بگات، ئه‌مه‌ش ئه‌وه ناگه‌نیتیت مرۆف له ئاوه‌دانکردنه‌وه‌ی زه‌وی و به‌دییه‌نانی راستی و دادپه‌روه‌رییدا که‌مه‌ترخه‌می بگات، به‌لکو به‌شیک له کاری مرۆف له سه‌رزه‌وییدا ئاوه‌دانکردنه‌وه‌ی زه‌ویه. واتای راسته‌قینه‌ی ئاوه‌دانکردنه‌وش ئه‌ویه، مرۆف له کرداری مرۆفه‌کان رابمینی له زه‌وییدا، واتا له میژووی مرۆف رابمینی (الشرقاوی، ۱۹۷۹: ۲۸۱-۲۸۲)، (کیا الهراسی) له راقه‌ی (وَاسْتَعْمَزْكُمْ فِيهَا) دا، پنی وایه: "ئه‌م ئایه‌ته ئامازه‌یه به پیوستبوونی ئاوه‌دانکردنه‌وه‌ی زه‌وی، چونکه (استعمار) خواستن و داواکردنی (عمارة) یه، که ئاوه‌دانکردنه‌وه‌یه" (الهراسی، ۱۴۰۵هـ، ۴/ ۲۲۶).

قورئان له ریگای میژووه‌وه، ویستویه‌تی له‌ده‌رگای ئیستا بدات. قورئان ویستویه‌تی وینه‌ی موسلمانان کاملاً بکیشیت له ریگای ئه‌و که‌سایه‌تییانه‌ی باسی کردوون، که زۆریه‌یان پیغه‌مه‌به‌ر بوون، که‌سایه‌تی کاملاً بوون و هه‌له‌یان نه‌بووه، هه‌روه‌ها له‌ریگای میژووه‌وه به‌رده‌وامی داوه به فی‌کردنه ئایینییه‌کان. خوا له‌ریگای پیغه‌مه‌به‌ره‌کانه‌وه (د.خ) ده‌ست له کاروباری مرۆفه‌کان و میژوو وهرده‌دات، بۆ ئه‌وه‌ی به‌ره‌نگاری خراپه‌ ببنته‌وه (أورفوا، ۲۰۱۰، ۵۷-۵۹). ئه‌وه‌ی لێرده‌ا ئه‌م رۆژه‌ه‌لاتاسه‌ باسی لیکردوه جه‌ختکردنه‌وه‌یه له راقه‌کردنی ئه‌خلاقییانه‌ی قورئان بۆ میژوو، دیاریکردنی که‌سایه‌تییانه‌کان وه‌ک باوهرداریکی کاملاً و مرۆفیکی کاملاً، ئه‌و ئامازه‌یه‌ی لێده‌خوینرینه‌وه، ئه‌و که‌سایه‌تییانه‌ی نمونه‌ی ئه‌خلاقییان بالان بۆ چا‌ولیکردن، یان به‌ره‌نگاربوونه‌وه‌ی خراپه له ریگای ناردنی پیغه‌مه‌به‌ره‌نه‌وه (د.خ) جه‌ختکردنه‌وه‌یه له‌هه‌مان بیرۆکه.

مه‌به‌ست له چیرۆکه قورئانییه‌کان زۆر جیاوازه له‌وه مه‌به‌سته‌ی په‌یمانی کۆن (ته‌ورات) ئامازه‌ی پیکردوه‌وه، په‌یمانی کۆن مه‌به‌ستی لئی باسکردنی چه‌ند به‌شیکی دیاریکراوه له میژووی ئیسرائیل، به‌لام قورئان -چه‌ند جاریک ئه‌وه دووباره ده‌کاته‌وه- چۆن باوهرداری راسته‌قینه هه‌لسوکه‌وت ده‌کات له هه‌لوێسته دیاریکراوه‌کاندا. له‌گه‌ل ئه‌م مه‌به‌سته‌دا، وا وینای که‌سایه‌تییانه‌کانی ناو قورئان ده‌کات، که نمونه‌ی ئه‌خلاقین، وه‌ک هیما بۆ تیکرای چاکه‌کاران و خراپه‌کاران. جگه له‌موش قورئان شوناسی کۆمه‌لگه‌که دیاری ناکات له رووی میژووییه‌وه، که موحه‌مه‌دی (د.خ) بۆ نیردراوه، به‌لکو له‌رووی ئه‌خلاقییوه دیاری ده‌کات (Donner, 1998, 84)، ئه‌وه‌ی لێرده‌ا گرنگه قورئان تیروانینی هه‌مه‌کی و گشتگیری هه‌یه بۆ میژوو و نایه‌سته‌تیه‌وه به‌گه‌لنکی دیاریکراوه‌وه، وه‌ک ئه‌وه‌ی له په‌یمانی کۆندا هه‌یه، به‌لکو ئه‌وه‌ی گرنگه پرسی مرۆبییوون و ئه‌خلاقییوونی میژوو، که قورئان له روانه‌گه‌ی هه‌لوێستی ئه‌خلاقییوه سه‌یری میژوو ده‌کات، واتا ئه‌وه‌ی گرنگه گنیرانه‌وه‌ی رووداوه‌کان نییه، به‌لکو ئه‌و بیرۆکه‌یه‌یه که له میژوووه وهرده‌گیریت.

میژوو به‌و شێوه‌یه‌ی له قورئاندا هاتوه، گنیرانه‌وه و پیشاندان یان وینه‌کیشانه بۆ رابردوویه‌کی گرنگ، که ئاماده‌ ده‌بیت بۆ تیشکخسته‌سه‌ر ئیستای تیاژیاو (نويفرت، د. س، ۶۵)، که رۆشنایی له‌وه میژوووه وهرده‌گیریت.

ته‌وه‌ره‌ی سییه‌م: شیوازی قورئان له پیشاندانی رووداوه‌کانی رابردوودا

قورئان شیوازی تاییه‌ت به‌خۆی هه‌یه له پیشاندانی رووداوه‌کانی رابردوو و چیرۆکه میژووییه‌کاندا، زۆر جار ئه‌و شیوازه به‌کار دینیت بۆ نزیککردنه‌وه‌ی واتایه‌ک یان بابه‌تیک ئه‌خلاقیی له زه‌ینی مرۆفه‌کاندا، به‌تاییه‌تی که چیرۆک و نمونه‌ی

تَعْمَلُونَ بَصِيرًا^{۱۱}، ئەم ئايەتە گوزارشت لەو دەكات، كە مەزكۇرەكان جۆزىك لە ويستيان ھەيە، ئەگەرچى ئەو ويستە ويستىكى رەھا نىيە. يان لە ئايەتتىكى تردا ھاتوو: ﴿وَقُلِ الْحَقُّ مِن رَّبِّكُمْ ۖ فَمَن شَاءَ فَلْيُؤْمِن وَمَن شَاءَ فَلْيُكْفُرْ ۗ إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ نَارًا أَحَاطَ بِهَا سُرَادِقُهَا﴾^{۱۲}، ئەگەرچى رافەكارىكى قورئان نامازەى بەو كروو، ئەم ئايەتە كە دەفەر مەوت: "ھەركەسىك دەيمەوت باوەر بىننیت، ھەركەسىكىش نايەوت باوەر نەھىننیت"، مەبەستى لەو نىيە كى دەيمەوت باوەر بىننیت كى نايەوت باوەر نەھىننیت، بەلكو ھەر شەيە، چونكە دواتر باسى ئاگرى دوزەخ دەكات (الطبرى، ۲۰۰۱، ۲۴۴/۱۵) بەلام لەگەل ئەوئى ئايەتەكە راشكاوانە باس لەو دەكات مەزكۇرە تواناى ھەلبۇزاردنى ھەيە و جۆزىك لە ويستى ئازادى ھەيە، تەنەت ئەو ھەر شەيەى كە نامازەى پىدەكات، بەلگەيە لەسەر ئازادى ويست و ھەلبۇزاردن لەلاى مەزكۇرە، چونكە ئەگەر مەزكۇرە رۆل و ويستى نەبىت لە كارىكدا چۆن بەرپرسىارىتى ئەخلاقى دەكەوتە ئەستو؟! رافەكەرى تر ھەن وا لىكى دەدەنەو، ئەم ئايەتە ماناى ويست و ھەلبۇزاردن دەگەيەننیت: "راستى روون بۆتەو، ھەر مەزكۇرە با ئەو ھەلبۇزاردن بۆ خۆى كە ويستى لەسەر يەتى لە باوەر يان بىباوەرىي" (النسفى، ۲۰۱۹، ۶۵/۱۰)، يان رافەكەرىكى تر نامازە بەو دەكات، ئەم ئايەتە لەدواى روونكردنەوى راستى و پىشاندانى، مەزكۇرە سەرشەك دەكات، كە لەنەوان باوەر و بىباوەرىيە يەكەيان ھەلبۇزاردن (الزمخشرى، ۱۹۸۷، ۷۱۹/۲)، ئايەتى تر زۆر لە قورئاندا نامازە بە ويستى ئازاد و ھەلبۇزاردن دەكەن لەلاى مەزكۇرە^{۱۳} بەم شىو، قورئان بناغەى ئەخلاقىيە مەزكۇرە لەسەر بنەماى ويستى ئازاد و ھەلبۇزاردن دادەمەزىننیت، لەبەر ئەوئى ئەخلاق پەيوەستە بە ئازادى و ويستى ئازادى مەزكۇرە، چونكە ئەگەر مەزكۇرە ئازاد نەبىت لە ھەلبۇزاردنى كردارەكانىدا، بىگومان ھىچ ئەركىكى ئەخلاقى لەسەر نايەت.

بە پىي قورئان مەزكۇرەكان ئازادن لە ئەنجامدانى كارەكانىندا لە چوارچىوئەى كردارى مەزكۇرە، چونكە بەبى ئازادى ھىچ مانايەك بۆ ھەلوستى مەزكۇرە نامىننیتەو و ھىچ كەركەك بۆ چاكە و خراپە نامىننیتەو، ھىچ واتايەكىش بۆ رۆزى دواى نامىننیتەو. ئەم ئازادى بەتە پاشخانكى بىچىنەى بۆ جۆلەى مەزكۇرە، بەبى ئازادى ھىچ ئالنگارىيەك و بەرھەستىيەك نامىننیت و مەزكۇرەكان بەبى ھىچ جۆلەيەك و بەبى ويستى خۆيان راپنچ دەكرن بۆ چارەنووستىكى ناديار، ئازادى لە قورئاندا برىتتە لە (بەرپرسىارىتى) بەبى ئازادى ھىچ مانايەك بۆ بەرپرسىارىتى نامىننیتەو (خليل، د.س، ۱۴۱) قورئان زۆر بەوردى ئەمە (بەرپرسىارىتى) دەستىشان دەكات و دەيكاتە بەلگەى لىپرسىنەو لە دواروژدا، لەم بارىيەو فەرمەيەتى: ﴿وَقَفُّوهُمْ ۖ إِنَّهُمْ مُسْتَوْلُونَ﴾^{۱۴}، ھەربۆيە ئىسلام تەنھا مەزكۇرە وەك بوونەوهرىكى زىندوو داناننیت و بەس، بەلكو بەرپرسىارىتى ئەخلاقى دەخاتە ئەستوى و پەيەكى بالاى پىدەبەخشىت، كە برىتتە لە پەلەى جىنشىنى لەسەر زەويدا (صدىقى، ۱۹۸۰، ۱۳۴-۱۳۵)، وەك لە قورئاندا ھاتوو: ﴿إِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً﴾^{۱۵}، ھەر بۆيە خوا لەقورئاندا ئەوئى جىگەر كروو و مەزكۇرە تاقىكردوتەو بە بەرپرسىارىتى و ھەلبۇزاردن (الاختيار) لە نەوان پەرسىتى خوا و گوئرايەلىكردنى، يان سەرىنچىكردن و بىباوەرىي (الشراوى، ۱۹۷۹، ۲۶۸) قورئان بە ئاشكرا ئەمە دەخاتەروو: ﴿الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِيُبْلُوكُم بِأَنكُم أَحْسَنُ عَمَلًا ۖ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْعَفُورُ﴾^{۱۶}، تەنەت قورئان دروستكردنى ژيان و مردنى بەستوتەو بە ئەخلاق و كارى چاكەو، ئەو بوارش كە مەزكۇرە تىادا تاقى دەكرتەو كردارى چاكە و ئەخلاقە، كەواتە ئەوئى لىرەدا بنەرتى و جەوھەرىيە ئەخلاقە.

پرسى ئازادى مەزكۇرە و بەرپرسىارىتتەكەى لە قورئاندا، لەو روانگەيەو پەيوەندىدارە بە رافەكردنى مەزكۇرە، ئايا كى دروستكەرى مەزكۇرە و رۆلى ھەيە لە رووداوە مەزكۇرەكاندا؟ ئەگەر مەزكۇرە وەك ھەبوويەكى ئازاد تەماشا بكرن، كەواتە ئەمە ئەوئى پىدەلنیت، مەزكۇرە رۆلى سەركە دەبىننیت لە ئاراستەكردنى رووداوە مەزكۇرەكاندا و مەزكۇرە خۆى بىراردەرە لە ژيانى دونىادا، بەلام بە پىچەوانەو ئەگەر مەزكۇرە ئازادى و ھەلبۇزاردنى نەبىت ئەو رۆلىشى نايەت لە رووداوەكانى مەزكۇرە، رۆلى بىكەر و چالاك نايەننیت و تەنھا وەك ئەكتەرىك وايە لە ناو شانوى ژياندا.

توهه‌ری دووه‌م: دروستبوونی شارستانیتی و جینشینی مرؤف و ناوه‌دانکردنه‌وه و پرسى ئەخلاق له قورئاندا

پرسی جینشینی و جینشینکردنی مرؤف له‌سەر زهوی، له پرسه‌گرنگ و بنچینه‌یه‌کانی قورئانه، سه‌بارت به دروستبوونی مرؤف و بوونی مرؤف له‌سەر زهوی، قورئان ئەمه‌ روون ده‌کاته‌وه و له‌چهند شوێنیکدا ئاماژه‌ به‌وه‌ ده‌کات، دیارترینان ئه‌وه‌یه‌ که له (سورة البقرة) دا ئاماژه‌ ی پیکراوه: ﴿وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً ۗ قَالُوا أَتَجْعَلُ فِيهَا مَنْ يُفْسِدُ فِيهَا وَيَسْفِكُ الدِّمَاءَ وَنَحْنُ نُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَ ۗ قَالَ إِنِّي أَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾^{۱۷}، ئه‌وه‌ی لێره‌دا جینگه‌ی سه‌رنجه، فریشته‌کان سه‌رسورمانی خویان دره‌ده‌برن له به‌رامبه‌ر فرمانی خوادا، که ئه‌وه‌ش ده‌به‌ستنه‌وه به پرسینی ئه‌خلاقیه‌وه، که ئه‌وان ده‌لێن: چون‌که‌سانیک له‌زه‌ویدا نیشته‌جی ده‌که‌یت، که خرابه‌ و گه‌ندله‌ی و خوینریژی بلاو ده‌که‌نه‌وه، به‌لام وه‌لامی خوی گه‌وره‌ ئه‌وه‌ بووه: ئیوه‌ مه‌به‌سته‌که‌ نازانن و خوی گه‌وره‌ مه‌به‌سته‌که‌ی دهرانیت، واتا دروستکردن و نیشته‌جیکردنی مرؤف ده‌به‌ستنه‌وه به مه‌به‌ست و نامانجیکه‌وه، که ته‌نانه‌ت فریشته‌کانیش نه‌یان‌توانیوه‌ به‌ی به مه‌به‌سته‌که‌ به‌ن.

جینشینی به‌سیاسه‌ت و به‌ریوه‌بردن دیته‌ دی و شایسته‌ی که‌سانیک ده‌بیت که بیان‌ه‌وێت، ئه‌مه‌ش به‌گرتنه‌به‌ری ره‌وشته‌ جوانه‌کان ده‌بیت، سیاسه‌تیش دوو جوژه:

۱. سیاسه‌تی مرؤف بو‌خودی خوی، یان به‌ریوه‌بردنی ده‌روون و جه‌سته‌ی خوی و ئه‌وه‌ی تابه‌سته‌ به‌خویه‌وه.
 ۲. سیاسه‌تی به‌رامبه‌ر به‌ئه‌وانی تر، واتا به‌ریوه‌بردنی جگه‌ له‌خوی له‌که‌سوکار و خه‌لکی لادئ و شاره‌که‌ی، ئه‌وه‌ی به‌که‌لکی به‌ریوه‌بردنی خوی نه‌یه‌ت، به‌که‌لکی به‌ریوه‌بردنی جگه‌ له‌خۆشی نایه‌ت (الاصفهانى، ۲۰۰۷، ۸۴) واتا ئه‌و مرؤفه‌ی ده‌یه‌وێت ئه‌رکی جینشینی به‌جی بننیت، ئه‌م کاره‌ به‌سیاسه‌ت و به‌ریوه‌بردن ئه‌نجام ده‌دریت، قوناغی یه‌که‌می ئه‌م کاره‌ش ئه‌وه‌یه‌ خوی په‌روه‌رده‌ بکات و بتوانیت خوی به‌ریوه‌ ببات، بو‌ئه‌وه‌ی بتوانیت ئه‌رکی قوناغی‌کی تر هه‌لب‌گرنیت، که به‌ریوه‌بردن و سیاسه‌تکردنی کۆمه‌لگا و شار و ولاته‌که‌یه‌تی، ئه‌مه‌ش جه‌ختکردنه‌وه‌یه‌ له‌گرنگی په‌روه‌رده‌کردن به‌ تابه‌تیش خۆپه‌روه‌رده‌کردن، که ئه‌رکی سه‌ره‌کی مرؤفه‌ و دواى ئه‌م ئه‌رکه‌ی پاشان ئه‌رکه‌کانی تر دینت به‌دواییدا.
- له‌ ئایه‌تیکی تردا خوی گه‌وره‌ مرجه‌ی نیشته‌جیکردن و پنبه‌خشینی ئاوه‌دانکردنه‌وه‌ی زهوی ده‌به‌ستنه‌وه‌ به‌ دوو مه‌رجه‌وه، یه‌که‌میان باوه‌ره‌ینانه‌ و دوومیان کرده‌وه‌ی چاکه‌، وه‌ک له‌ قورئاندا هاتوه‌: ﴿وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَى لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُم مِّن بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا ۗ يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا ۗ وَمَن كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾^{۱۸}، ئه‌م ئه‌یه‌ته‌ش ئه‌و مه‌به‌سته‌ روون ده‌کاته‌وه، که خوی گه‌وره‌ به‌ فریشته‌کان ده‌فه‌رموێت، ئه‌وه‌ی من ده‌یزانم ئیوه‌ نایزان، واتا مه‌به‌ستی خوی گه‌وره‌ له‌ دروستکردنی مرؤف روون ده‌کاته‌وه.

(راغب الاصفهاني) به‌تێروانین له‌ قورئان چهند ئه‌رکیکی تابه‌ت به‌ مرؤفی دیاری کردوه‌ له‌ ژياندا، که تابه‌تن به‌ لایه‌نی شارستانیه‌وه، بریتین له:

یه‌که‌م - ئاوه‌دانکردنه‌وه‌ی زهوی، که له‌ قورئاندا ئاماژه‌ ی پیکراوه: ﴿هُوَ أَنشَأَكُم مِّنَ الْأَرْضِ وَأَسْتَعْمَرَكُمْ فِيهَا﴾^{۱۹}، ئه‌مه‌ش بو‌ ده‌سته‌به‌رکردنی ژیان بو‌خوی و بو‌جگه‌ له‌خوی.

دووه‌م - بو‌په‌رستی خوی گه‌وره‌، که له‌ قورئاندا ئاماژه‌ ی پیکراوه: ﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾^{۲۰}.

سێیه‌م - جینشینی، که خوی گه‌وره‌ له‌ قورئاندا ئاماژه‌ ی پیکردوه‌: ﴿وَيَسْتَخْلِفُكُم فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرْ كَيْفَ تَعْمَلُونَ﴾^{۲۱}، ئه‌مه‌ش چاوه‌لیکردنه‌ له‌ خوی گه‌وره‌، به‌ پنی توانای مرؤف له‌ سیاسه‌تکردن و به‌کاره‌ینانی ره‌وشته‌ جوانه‌کانی

شهریعت (الاصفهانى، ۲۰۰۷، ۸۲-۸۳)، ئۇ سى ئىركەسى كە ئامازەى پىداوۋە ھەرسىكىيان پىئوستيان بە بەرجەستەكردنى ئەخلاقە، يەكەمیان: بەرجەستەكردنى ئەخلاقە لە ماملەكردن لەگەل خەلكى و بەرژمەندىيەكانياندا، دووهمیان: ئەخلاق و رەفتارەكانى مرقۇفە بەرامبەر بە خوا، سىيەمیان بەرجەستەكردنى ئەخلاقە لە سىياسەت و كاروبارى فەرمانرەوايى و نواندى دادپەرورەيدا.

ئۇ تىروانىنە شارستانىيەى كە لە قورئاندا ھەيە بۇ مېژوو، لەسەر ئۇ بنچىنەيە دامەزراو، كە ئۇ نەينىيە دەردەخات مرقۇف لەسەر ئەم زەويە دروستكراو تاوەكو شارستانىتى دابەزىننىت لەسەر بنەماى رۇشنىبرى و سىياسى و زانستى، كە قورئان ئاگادارى مرقۇفى كردوتەو، ئۇ شارستانىتىيە دەبىت لەسەر بنەماى ئەخلاقى ساغ دابەزىننىت (النشار، ۲۰۱۲، ۱۴۷). قورئان ئۇ چىرۆكە مېژويىانەى پەيوەستن بە پىغەمبەرانەو لە قوناعى داگىركارى و لادان دەريان دىنى، ئەويش لەرنگاى بەستەوئەى ئۇ چىرۆكانە بە بەھا ئەخلاقىيە دىارىكراوكانەو، بۇيە يەكەم ئىركى بۇ مېژوو دىارىكردو، كە برىتىيە لە پەرورە و پىكەننىانى پەندوەرگرتن و ھاندانى مرقۇف لەسەر كەردەوئەى چاك، كە ئەمە برىتىيە لە بنچىنەى پىشكەوتتى مرقۇفى و بەرزىن شىوەكانى شارستانىتى مرقۇيە، ھەر بۇيە گوتارى قورئان سورە لەسەر ئەوئەى باس لەو چىرۆكانە بكات كە لەچارچىوئەى يەك ئامانجان (الحدىثى، ۲۰۰۱، ۴۸) ئامانجەكەش يادەننەو و ئاموزگارى و نمونە ھىنانەوئەى بۇ ئەوئەى مرقۇف ھوشمەند بىت و... تاد، نمونەى ئۇ ئايەتانەش: ﴿لَقَدْ كَانَ فِي قَصَصِهِمْ عِبْرَةً لِأُولِي الْأَلْبَابِ﴾^{۲۲} يان ﴿فَأَقْصَصِ الْقَصَصَ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ﴾^{۲۳}.

رۇحى شارستانىتى برىتىيە لە رىبازى ئەخلاقى و كۆمەلايەتى و ھزرى، كە گەلىك لە رەفتار و ئاداب و تىروانىنى بۇ خۇى و بۇ دنيا دەيگرتە بەر، رۇحى شارستانىتىش برىتىيە لە رىباز يان شەرىعەت و ياسا، يان ئەوئەى كە قورئان گوزارشتى لىكردوۋە بە رىسا (سنن) خواى گەورە فەرموئەتى: ﴿قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ سُنَنٌ فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكْذِبِينَ﴾^{۲۴}. سونەنىش برىتىيە لە رۇحى شارستانىتى، رۇحى شارستانىتىش برىتىيە لە ھوشيارى رىبازىانە، كە توانا مرقۇيەكان لەخۇى دەگرتن و بەھۇيەو دياردە شارستانىتىيەكان دىنە دى. كەواتە رۇحى شارستانىتى برىتىيە لەو نەرىتە بوونگەرايە بەردەوامەى يان رەسەنەى لە ناخى مرقۇفا ھەيە و لە رووى ھزرى و ھەستەو ئاراستەى دەكات (حجازى، ۲۰۰۴، ۱۲۴)، جىنشىنى مرقۇفىش لەسەر زوى بەستراوئەو بە پالغەكردنى دەروونەو، ھەرەك چۆن پەستەكان پىئوستيان بە پاككردنەوئەى جەستە ھەيە، جىنشىنى خواش لەسەر زوى پىئوستى بە پالغەكردنى دەروون ھەيە (الاصفهانى، ۲۰۰۷، ۶۰) بەم جۆرە جىنشىنى كە بە پىي قورئان كرۆكى شارستانىتىيە، لە رىگاي پەرورەكردنەو دىتە دى.

قورئان لە زور شونىندا ئامازەى بەو گوند و ئاودەننەوئەى كە بە ھۇى پابەندبوونىان بە رىسا ئەخلاقىيەكانەو دەروشاو و سەركەوتو بوون، يان بەھۇى پابەندبوونىان بە رىسا ئەخلاقىيەكانەو لەناوچوون (ويدجى، ۱۹۷۲، ۱۹۳)، نمونەى ئۇ ئايەتانەش: ﴿وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ الْقُرَى الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا قُرَى ظَاهِرَةً وَقَدَّرْنَا فِيهَا السَّيْرَ سِيرُوا فِيهَا لِيَالِي وَأَيَّامًا آمِنِينَ﴾^{۲۵}. قورئان باسى لەو كەردو، ئۇ گەلانەى بەكەلكن بۇ مرقۇفايەتى دەگەنە لوتكەى پىشكەوتن و شكۆمەندى، ئەوانەى كە خۇياندەگرن بۇ توندترىن لىدانەكانى زەمانە، خۇيان نەداو بەدەست رابواردن و خۇشگوزەرائىيەو، دەتوانن خۇگرىن لەبەرامبەر ھەموو جۆرە بارگرانىيەك لەسەر شانيان، لە پىناو برا مرقۇفەكانياندا، ئەم بنەمايش بنەمايەكى گشتگىرە و بەسەر تىكرارى رىچكەكانى ژيانى مرقۇفا دەجەسپىت (الصديقي، ۱۹۸۰، ۱۶۳).

تەۋرەى سىيەم: رووخانى دەسلەتات و شارستانىيەكان

رووخانى گەلان و دەسلەتاتەكانيان، يەككە لەو پىرسانى قورئان باسى لىكردوو، يەككە لە ھۆكارە سەرەككەكانىش بۇ لەناوچوو و نەمانى ئەو گەل و دەسلەتاتەنى رابردو، دەگەرئەتەو بۇ پىشنىلەردى رىسا ئەخلاقىيەكان و پىشنىلەردى چاكەكارىيەكان و رووكردە ئەخلاقە خراپەكان. قورئان گۇرئانى بارودۇخى گەلان و بەرەو خراپوونىي ژيان و گوزەران و توانا و دەسلەتاتەكانيانى بەستوتەو بە گۇران و خراپوونى خويان و رەفتارەكانىانەو، لەم بارەيەو لە قورئاندا ھاتوو: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ﴾^{۲۶} مەبەست لەوئەيە خوي گەورە نىعمەت و سەلامەتى ھىچ گەلەك ناگۇرئەت، تاوھكو خويان دۇخ و كردهو جووانەكانى خويان نەگۇرن بە دۇخ و كردهوئى ناشىرىن(البىضاوي، ۱۴۱۸ھ، ۱۸۳).

لەرئانگەئى ئىسلامەو ھەلەوھەشەو و رووخانى كۆمەلگەكان بەستراوئەتەو بە كىردارى مەوھەكانەو، قورئان جەختى لەو كىردوتەو رووخانى شارستانىيەكان دەگەرئەتەو بۇ بەرپىسىرىتى كۆمەلگە. واتا ئەمەش ئەوئەيە ئەو شارستانىيەكانى كە نەمان، لە ناكو نەرووخا، بەلكو دارووخا كۇتا قۇناغە، كە لە ئەنجامى گەران و كۆبوونەوئەي كۆمەلە ھۆكارىكەو دروستدەبىت(الشىراوي، ۱۹۷۹، ۲۸۹)، ئەمەش ئەو دەگەرئەتەت بەرپىسىرىتى مانەو و رووخانى كۆمەلگەكان بەرپىسىرىتىكى تاكەكەسى نىيە، تەنھا نەبەستراوئەتەو بە دەسلەتاتەكانەو، بەلكو كۆى كۆمەلگە بەرپىسىرىتى لە ئەستودايە، كردهوكانى تاك بە تاكى كۆمەلگە كارىگەرىيان ھەيە لەسەر گەندەلۇبونى كۆمەلگە و دەسلەتاتەكان، كەوتتى دەسلەتات و كۆمەلگەكانىش كىتوپ و لە ئەنجامى تاكە كىرداىك و رووداوىكەو نىيە، بەلكو كردهوكانى تاكەكانى كۆمەلگە و دەستەبۇرەكان وردە وردە دەبنە ھۆى گەندەلۇبون و رووخانى كۆمەلگە.

قورئان لە رىنگاى يادھىنانەوئەي رووداوەكانى مەزۇوئەو، دەپەوت مەوھەكان ئاگادار بىكەتەو لە سەرئەنجامى كارەكانيان، دواى ئەوئەي باس لە كردهو خراپەكان و رەوشتە نەمەكان دەكات، كە مەوھ بەرەو ھەلەدەر دەبات، نەمەئەي رووداوەكانى مەزۇو و گەلانى رابردو دىنئەتەو، تاوھكو بىنئە پەند و رىنئەشاندەر بۇ داھاتووى مەوھەكان و ھەلەئەي ئەوانەي پىشوو دووبارەنەكەنەو، ھەك لە قورئاندا ھاتوو: ﴿وَذَكِّرْهُمْ بِأَيَّامِ اللَّهِ﴾^{۲۷}، لىرەدا كە دەفەرمەوت رۇزەكانى خويان بىر بىنەرەو، مەبەست لەو رووداوە مەزنانەيە لەو رۇزاندە روويان داو، كە رۇزەكان لە نىوان خەلكىدا لە ئالوگۇردان(الرازى، ۱۴۲۰ھ، ۶۵)، لە تىرامان و بىركردەو لە دۇخى سەدەكانى رابردو و پاشاكانى پىشوو، كە زۇر بەھىز بوون و سەرباز و دەسلەتاتى زۇريان ھەبوو و شونەوارەكانيان ماونەتەو و زۇر تەمەنىان كىردوو و شارەكانيان بىنادناو و گەنجىنەي پىريان ھەبوو، بەلام خويان بەزل زانىو و بەندەكانى خويان زەلىل كىردوو، سەرئەنجام بەو كردهو خراپەكانىان لەناوچوو(الموردى، ۱۹۸۳، ۸۸)، قورئان بەم شىوئەيە گوزارشت لەمە دەكات و سەرئەنجامى ستەم و كارى خراپى مەوھەكان دەخاتە روو كە تىلچوونە، ئەگەرچى بەھىزىش بوون و خاوەنى دەسلەتاتى زۇر بوون: ﴿أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ ۚ كَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَأَثَارُوا الْأَرْضَ وَعَمَرُوهَا أَكْثَرَ مِمَّا عَمَرُوهَا وَجَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ ۗ فَمَا كَانَ اللَّهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلَكِن كَانُوا أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ﴾^{۲۸}، تىبىنى ئەو دەكرت قورئان جەخت لەو دەكاتەو ھىز و دەسلەتات و دەسترۇشتن بەسەر زەبىدا، ھۆكارى مانەو نىين بە تەنھا، بەلكو ئەوئەي گىرنگە ئەو رەفتارەيە مەوھەكان ئەنجامىان دەدەن، ئەخلاق و بەھاكانىانە بەرامبەر بە مەوھ بە رۇف و ژىنگە و دەوربەريان.

يەككە لەو لايەنانەي رۇليان ھەبوو لە دارووخانى كۆمەلگە و دەسلەتاتەكاندا، قورئان ئامازى پىكردوو و رەگ و رىشەي خراپەكارى لە كۆمەلگەدا دروست دەكات، خۇشوزەرانە لە رادەبەدەرەكانن، ئەوانەي بەدواى ئەوئەي خۇشگوزەرانىيەو، خۇشگوزەرانىيەك كە بەرەو لادان و خراپەكارى دەروات، ھەر ئەوانىش دەبنە ھۆى دارووخانى كۆمەلگەكانيان، قورئان لەم بارەيەو فەرمەوتى: ﴿وَإِذَا أَرَدْنَا أَن نُّهْلِكَ قَرْيَةً أَمَرْنَا مُتْرَفِيهَا فَفَسَقُوا فِيهَا فَحَقَّ عَلَيْهَا الْقَوْلُ فَدَمَّرْنَاَهَا تَدْمِيرًا﴾^{۲۹}، لەناوچوونى گوندىك يان شارىك بەستراوئەتەو بە چەند شتىكەو بە پىئى ئەم ئايەتە:

۱. له نایهتی پېشتردا نامازه بهوه دراوه، تا پیغمبر نه نیردریت بو گه لیک و ناگادار نه کړینه وه، دوو چاری سزای خوا نابین.
۲. کاتیک ویستی خوا له سریان جیبه جیده بییت، که نهوانه زورده بن له ناویاندا و به سریاندا زال دین و دسه لاتیان ده بییت له ناو نهو گله دا، که کهسانی خرابه کار و خوشگوزهرانی له رنده چوون و دهست دهکن به خرابه کاری.
۳. دوی هم دوو قوناغه، سر نه انجامه که بیان تیا چوونی یه کجاره کیبه، له نهجامی له رنده چوون و خرابه کاریان و رینه گرتی هندیکیان له خرابه کاری نهوانی تریان (الرازی، ۱۴۲۰هـ، ۱۰/۲۳۲). نهوهی له نایهته کهدا و له رافه کهی (الرازی) یشدا روونده بیته وه، هوکاری سره کی بو له ناو چوونی هر گه لیک، گوزانه له نه خلاق و رهتاریاندا، که به رهو تیا چوونیان ده بات، دوی نهوه که به ته واوه تی کرداره خرابه کان تیا یاندا بلاو ده بیته وه و ته شه نه ده کات و گوئی له چاکسازان و پیغمبران ناگرن.

د ارواخانی نه خلاقیی له نیو گه لاند ده بیته هوکاری د ارواخانی نهو گه لاند، نه د ارواخانهش له یهک لایه نی نهو گه لاند روونادات، به لکو تیکرای لایه نهکانی ژیانان ده گرتنه وه، کاتیک هم کاری گریبه خرابه درده کهوتی له سره گه لیک نه گریه هیزیکی سربازی گهره شی هه بییت فریای ناکه نی، وهک نهوهی هندیکی کهس وا گومان دین د ارواخانی گه لان و دهولتان به هوئی هیرشی دهره کیه وه نیبه، به لکو به هوئی خرابه و گندهلی له سره خووه دروست بووه، نه مهش یه کسر روونادات و کاتی دهوتی (الصدیق، ۱۹۸۰، ۱۴۰، ۱۶۷)، له قورئاندا باس لهم جوړه د ارواخانه نه خلاقیه کراره: ﴿أَوْفُوا الْكَيْلَ وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُخْسِرِينَ، وَزِنُوا بِالْقِسْطِ الْمُسْتَقِيمِ، وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَعْنُوا فِي الْأَرْضِ مُعْسِدِينَ﴾^{۲۰}، نایهته کان جهخت لهوه ده که نهوه کرداره ناه خلاقیه کان لهو گه لاند که تووشی د ارواخانی نه خلاقیی دینه وه، ته نه دسه لاتداران ناگرتنه وه، به لکو خه لکی به گشتی ده گرتنه وه، چونکه باس له د ارواخانی نه خلاقیی بازرگانان و دوکانداران ده کات، که کیشانه و پیوانه یان به خرابی به کاره نیانوه و له بایه خی شتی خه لکیان که مکرده ته وه.

رواخانی دهولت و شارستانیتیه کان له روانگی قورئانه وه، لایه نیکی دروستوونی گوزان کاریبه له نه خلاقیی سیاسی سرکرده و فرمانرواکاندا به رهو نه خلاقه خرابه کان، نهوهی به پله یه کهم تاوانبار، ده سته بزیری سیاسیبه، به لام گه لیش له مه بیهری نیبه، چونکه سرکرده کان کرده وه و رهتاره کانینان به پشتگیری خه لکی نه انجام دهن، جا چ چاک بیت یان خراب، به ناشکرا و راسته وخو یان به شاروهیی و ناراسته وخو بیت.

له ناستیکی تریشدا باس له ستم و خرابه کاری دسه لاتداران ده کات، له رووی ستم کردن و خرابه کاری و گندهلی به ریزه بردن و کوشت و کوشتار و ... هند، به کاره نیانی نهوپیری توندوتیزی و دسه لات بو بوونه به ربه ست له به ردم گه له کانیناندا (خلیل، د.س، ۲۶۶-۲۶۷). به هوئی بلاو بوونه وهی ستمه وه دهولت لاواز ده بییت و توانای به ریزه بردنی کارهکانی نامینیت و به ره و دارووخان و کوتایی ده چیت و به غه ر کوتایی پیدیت (الموردی، ۱۹۸۱، ۱۵۷)، قورئان به مجوره باسی کرده وه: ﴿وَكَمْ قَصَمْنَا مِنْ قَرْيَةٍ كَانَتْ ظَالِمَةً وَأَنْشَأْنَا بَعْدَهَا قَوْمًا آخَرِينَ، فَلَمَّا أَحْسَبُوا أَنَّنا إِذَا هُمْ مِنْهَا يَرْكُضُونَ، لَا تَرْكُضُوا وَارْجِعُوا إِلَى مَا أُتْرِفْتُمْ فِيهِ وَمَسَاكِنِكُمْ لَعَلَّكُمْ تُسْأَلُونَ، قَالُوا يَا وَيْلَنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ، فَمَا زَالَتْ تِلْكَ دَعْوَاهُمْ حَتَّى جَعَلْنَاهُمْ حَصِيدًا خَامِدِينَ﴾^{۲۱}، هم نایهتانه نهوه روونده که نهوه، هوکاری له ناو چوونی ناوه دانیه کان و دسه لاته کان و نهو خه لکانه ی تیا پیدا ژیاون ستم کردنه، نهوهی جیگه ی سر نه کاتی هاتی سزاکه یان خووشیان دان به وه دا دهنین، که به هوئی نهوه سزا دهرین و تیا ده چن که ستم کار بوون، جگه لهوش سره تایی دهر کهوتی سزاکه یان هه ست پیکر دوه وه و هه ولی نهوه دهن که لئی رابکن.

له گه ل نهوه شدا قورئان جهخت لهوه ده کاتنه وه هم سزایه، به بی ناگادار کردنه وه به سر نهو گه لاند نایهت که شایسته ی نهو سزایه و نهو تیا چوونه، قورئان ده فهرموت: ﴿ذَلِكَ أَنْ لَمْ يَكُنْ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقَرَى بِظُلْمٍ﴾^{۲۲}، خوی گه وه په له ناکات له

سزادانی هیچ ئاوه‌دانیه‌کدا، تاوه‌کو پیغه‌مبهریان بۆ نه‌نیریت و ئاگاداریان نه‌کاته‌وه و به‌لگه و نیشانه‌کانی خویان بۆ روون نه‌کاته‌وه و ئاگاداریان نه‌کاته‌وه سه‌بارت به سزای خوی، له بیناگایاندا و له پر سزایان بۆ نانیریت، تا ئه‌وانیش بلین خویه هیچ ئاگادار که‌وه‌یه‌کمان بۆ نه‌هات (الطبری، ۲۰۰۱، ۹/ ۵۶۳).

چوارهم: مملانی نیوان ره‌وا و ناره‌وا له قورئاندا

یه‌کیک له‌و پرسانه‌ی قورئان باسی‌کردوه، مملانی ره‌وا و ناره‌ویه له‌ناو کاراکته‌ره‌کانی میژوودا، قورئان وا وینای میژوو ده‌کات به‌شیک میژوو خوی له مملانی دوو هیزدا ده‌بینته‌وه، یه‌کیکیان لایه‌نگری ره‌ویه و ئه‌ویتریان لایه‌نگری ناره‌ویه، له هه‌ندیک له چیرۆکه میژوویه‌کانی قورئاندا ئه‌مه به ئاشکرا دره‌ده‌که‌وت، له چیرۆکی پیغه‌مبهراندا، وه‌ک له چیرۆکی ئیبراهیم^{۳۳} و موسا^{۳۴} و عیسا^{۳۵} پیغه‌مبهدا، به‌روونی دره‌که‌وتوه.

قورئان وا وینای میژوو ده‌کات، که مملانی نیوان ره‌وا و ناره‌ویه، به‌لام له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا ره‌سه‌نیتی ده‌دات به ره‌وا راستی، بوونی ناره‌واش به بوونی کاتی و ناراست دادنه‌ت. جه‌ختیش له‌وه ده‌کاته‌وه ره‌وا و حق سه‌ره‌که‌وتوو ده‌بیت و ناره‌واش به‌ره‌کنار ده‌بیت، هه‌رکاتیکیش کۆمه‌لگا به‌ته‌واوی روو له خرایه و ناره‌وایه‌تی بکات، ده‌بیته هۆکاری دارووخانی ئه‌و کۆمه‌لگایه و به‌ره‌و مردن ده‌چیت، مردنه‌که‌شی له‌سه‌رخۆ ده‌بیت (مطهری، ۱۳۸۵ه.ق، ۴/ ۲۹۸-۳۰۶)، قورئان فرمویه‌تی: ﴿أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَالَتْ أَوْدِيَةٌ بِقَدَرِهَا فَاحْتَمَلَ السَّيْلُ زَبَدًا رَابِيًا ۚ وَمِمَّا يُوقِدُونَ عَلَيْهِ فِي النَّارِ ابْتِغَاءَ حُلِيَّةٍ أَوْ مَتَاعٍ زَبَدٌ مِثْلُهٗ ۚ كَذٰلِكَ يَضْرِبُ اللّٰهُ الْحَقَّ وَالْبَاطِلَ ۚ فَأَمَّا الزَّبَدُ فَيَذٰهَبُ جُفَاءً ۗ وَأَمَّا مَا يَنْفَعُ النَّاسَ فَيَمْكُثُ فِي الْاَرْضِ ۚ كَذٰلِكَ يَضْرِبُ اللّٰهُ الْاَمْثَالَ﴾^{۳۶}، ئایه‌ته‌که سه‌ره‌رای جه‌خت‌کردنه‌وه له رویشتن و له‌ناوچوونی ناره‌وا، جه‌خت له‌وه ده‌کاته‌وه که ئه‌وه‌ی سوودبه‌خشه و چاکه ئه‌وه ده‌مینته‌وه و جیگیر ده‌بیت، ئه‌مه‌ش به‌سته‌وه‌ی مانه‌وه‌ی که‌سه‌کانه و کۆمه‌لگاکانه له میژوودا به چاککی و سوودی ئه‌خلاقیان بۆ کۆمه‌لگا.

فهلسه‌فه‌ی میژوو له قورئانی بیروژدا جه‌خت‌کردنه‌وه‌یه له ئاراسته‌ی میژوو له رابردوو و له داهاتوودا به‌ره و ره‌وا و چاکه، ئه‌گه‌رچی ناره‌وایه‌تی و خرایه درێزه‌ش بکیشن. قورئان جه‌خت له‌م راستیه ده‌کاته‌وه به شیوه‌یه‌کی هه‌ربوونتی (الحمیة)، جه‌ختیش کراوه‌ته‌وه له په‌یوه‌ندی نیوان بیروکه‌ی میژوو و به‌ها ئه‌خلاقیه‌ی بالاکان به یه‌که‌وه. له‌به‌ر ئه‌مه‌یه میژوو لای موسلمانه‌کان بۆته سه‌ره‌چاوه‌یه‌کی شارستانیه‌تی، که به‌ها ئه‌خلاق و کرۆکه رو‌حیه‌یه‌کانی لێ وهرده‌گرن و سه‌ره‌چاوه‌ی گه‌شبینی و دلنارامیه‌ی بۆ داهاتووی مرو‌بی (الشراقوی، ۱۹۷۹، ۲۹۵).

ئه‌نجام

۱. قورئان بایه‌خی به میژوو داوه و پانتاییه‌کی فراوانی بۆ دیاری‌کردوه، ئه‌م بایه‌خدا‌نشی وه‌ک کتیبیکی میژوویی و گێرانه‌وه‌ی رووداوه‌کانی میژوو نییه به ورد و درشتیه‌وه، به‌لکو مه‌به‌ست لێی په‌ندهرگتن و وانه لێوه‌رگرتنه.
۲. ئه‌و شیوازه‌ی قورئان له باسکردنی رووداوه میژوویه‌کاندا په‌یره‌وی کردوه، شیوازی وه‌رگتنی لایه‌نه سه‌رنج‌راکیش و چیرۆک ئامیزه‌کان و شیوازی نمونه هینانه‌وه‌یه، چونکه ئه‌م شیوازه به‌ئاسانی کار له ناخی مرو‌ف ده‌کات، واتا و بابه‌ته ئه‌خلاقیه‌کان له زهینی مرو‌ف‌ه‌کان نزیک ده‌کاته‌وه.
۳. به‌تیروانین له ئه‌و رووداوه میژوویه‌کانی که قورئان خستویه‌ته روو و به‌سته‌وه‌یه‌کان به پرسی ئه‌خلاقه‌وه، ئه‌وه روون ده‌بیته‌وه، قورئان تیروانینه‌کی ئه‌خلاقیه‌یه بۆ میژوو و به شیوه‌یه‌کی ئه‌خلاقیه‌یه‌ش ئاراسته‌ی میژوو ده‌کات.
۴. جینشینی که یه‌کیک له چه‌مکه گرنگ و بایه‌خدا‌ره‌کانی قورئانه و ئامازه‌یه بۆ دروستبوونی شارستانیه‌ت، به‌ستراوه‌ته‌وه به لایه‌نی ئه‌خلاقیه‌وه و له‌سه‌ر بنه‌مایه‌کی ئه‌خلاقیه‌ی شارستانیه‌ت دروست ده‌بیت، له روانگه‌ی قورئانه‌وه.

۵. چارهنووسی گهلان و دهولمتان و دهمسه لاتهکان به پینی تیروانینی قورئان بهستراوه تهمه به پرسی چاکه و خراپه و چاکسازی و گهنده ملیبیهوه، واتا دهمسه لات و گهلان به چاکسازی و گه شه پیدانی لایه نی ئه خلاقی دهره وشینه وه و دهمینه وه، به گهنده ملی و خراپه کاریش بهره و ناوابوون و دارووخان دهچن.
۶. لهروانگهی قورئانه وه میژووی مروقیایه تی له دروستبوونیه وه و به بهرده وامیش، گوزارشته له مملانی نی نیوان چاکه و خراپه و چاکه کاران و خراپه کاران، ئهم مملانی نیش هس بهرده وام ده بیئت.

پهراویزهکان

- ۱ - سورة اليوسف: آية ۱۱۱. واتا " له سهرگوروشتهی ئهمانه، په ند ههیه بو بهئاوه زان. " تیبینی: تیکرای وهرگیرانی ئایه تهکان وهرگیراوه له: (قورئانی پیرۆز، وهرگیرانی ههژار).
- ۲ - سورة الاعراف: آية ۱۷۶. واتا: " تو لهو تهرزه باسانه یان بو وهگیره، شایهتا بیر بکه نه وه. "
- ۳ - سورة الشمس: آية ۹-۱۰. واتا: " دیاره هس کی گیانی خاوین راگرتوه، رزگار بووه، هس که سیکیش ده گونا هیه وه پیچاوه، دۆراندوویه. "
- ۴ - بۆ زانیاری زیاتر دهروانرته: سورة البقرة: آية ۳۰-۴۰.
- ۵ - بۆ زانیاری زیاتر دهروانرته: سورة الانعام: آية ۸۳-۹۰.
- ۶ - بۆ زانیاری زیاتر دهروانرته: سورة الكهف: آية ۹-۱۱۰.
- ۷ - بۆ زانیاری زیاتر دهروانرته: سورة الروم: آية ۲-۴.
- ۸ - سورة الاسراء: آية ۱۳-۱۴. واتا: " نامهی ئاکاری هس که سمان - وهک تهوق - له ئهستوی کردوه و رۆژی سه لا به نووسراوی سهراواله، شانی دهمین، نامهی خۆت بخوینه رهوه! ئه مرۆ ئیتر هس خۆت هس ئیوگه ری خۆتی. "
- ۹ - سورة المائدة: آيات ۲۷-۳۷. واتا: " ههروه ها تو دهنگ و باسی راستی رووداوی نیوانی هس دووک کورانی ئاده میان بو وه خوینه؛ هس کام قوربانییه کیان کرد، له به کیکیان قبول کر و لهوی تریان وهرنه گیرا [تهوی که لپی وهرنه گیرا، هه ره شه ی له وه که ی تر کرد] گوتی: من دهیی بت کوژم. گوتی: خودا هس لهو که سه ی قبول دهکا که ترسی له خودا ههیه. "
- گوتی: ئه گه تر توش دهستم بو درێژ بکه ی که بمکوژی، من دهسته وه که ی ناکه م تو بکوژم. من له خودا - که راهینه ری دنیا یه - ترسم ههیه. من دهمه ی تاوانی کوشتنی من و تاوانی خۆت بیته ملت؛ ئه وسه تو دهمچییه دوزوق و تاوانی ناههق ئه مه یه. ئیتر دلای هه لئنا که براهی خۆی بکوژی. کوشتی و کهوته ناو ریزه ی زیانبارکان. خوا قه له ره شه یه کی نارد، خه ریگ بوو زهوی دهکولی بو ئه مه ی پی نی شان بدا که چۆن جهنده کی براهی له خاکا بهشارینه وه. گوتی: ئه ی له خۆم نه گه یه تی! چۆن نه مزانی وهک قالاو بجوو لئمه وه و لاشه ی برای خۆم وه شیرم. [به م کرده ی] هاته ریزه ی په شیمانان. "
- ۱۰ - سورة التوبة: آية ۲۵. واتا: " خودا له گه لئیک شویناندا دههاناو هات؛ رۆژی حونه ی نیش ههروه ها؛ که هه رچهنده به زوری خۆتان دهنازین، که چی هه یج به ره ری بو نه دان؛ ئهم زهمینه گوشادمتان لی تنگ هه لات. له دوا ییدا هه موو پاشه که شه تان کرد و به ره و دواا گه رانه وه. "
- ۱۱ - سورة فصلت: آية ۴۰. واتا: " چی خۆتان حمزه که م بیکه م؛ ئه و له مه رچی ئه وه ده یکه م، چاوه دیره. "
- ۱۲ - سورة الكهف: آية ۲۹. واتا: " بیژه: ئه مه یه به راستی له په ره رنده تان رایه؛ کن بره وای پنده کا، بیکا و کیش بره و ناکا هس نه یکا. ئیمه بو ناهه قییکاران کلئیکی وامان نیل داوه، که بلئسه ی هس وه کوو کۆن ده ره ی گرتوون. "
- ۱۳ - بۆ زانیاری زیاتر دهروانرته: سورة البقرة: آية ۲۵۶؛ سورة الانفال: آية ۵۳؛ سورة الانسان: آية ۳.
- ۱۴ - سورة الصافات: آية ۲۴. واتا: " راشیان بگرن! دهیی په سیاریان لی بکری. "
- ۱۵ - سورة البقرة: آية ۳۰. واتا: " ئه و کاته ی په ره رنده ی تو به فریشتانی راگه یاند: من دهمه ی بریکاریک له سه ر زهمین دیاری بکه م. "
- ۱۶ - سورة الملك: آية ۲. واتا: " ته وه که مردن و ژینی داهیناوه، تا ئه وه تا قی کاته وه کامتان ئاکاری جواتره. هس ئه ویشه لئبوره ی خاوه ن دهسته لات. "

- ۱۷- سورة الیقره: ایه ۳۰. واتا: "ئەو کاتە پەرورەندەى تۆ بە فریشتانی راگەیاندا: من دەمووی بریکاریک لەسەر زەمین دیاری بکەم؛ گوتیان: تۆ کەسەى وا دینی لەویدا خرابە بکا و خوین بپزێی، کەچی ئیمە هەر شوکرانەى تۆ دەکەین و پەسنی پیرۆزى تۆ دەدەین؟ گوتی: ئەوەى من دەیانم، ئیوه ناگاتان لى نبیە."
- ۱۸- سورة النور: ایه ۵۵. واتا: "خو بەوانەى لە ئیوه بروایان هەبە و ئاکارچاکن، بەئینی دا: لەم زەمینە دەیانکاتە جینگەنشین؛ هەر وەکوو چۆن ئەوانەى بەر لەوانی کردە جینشین. دینەکشیان - کە خۆی پەسندی کردوو - هەر بۆیان دادەمزرینی و ترسەکشیان بۆ دەکاتە دلنایى [تا] تەنیا من بپەرسن؛ هیچ شتیکیش بە شەریکی من نەزان. هەر کەسیکیش لەمە بەولا سێلەبى بکاتە پیشە، لە ریزەى سەر چەوتەکانە."
- ۱۹- سورة الیهد: ایه ۶۱. واتا: "ئەو لەم خاکەى وەدى هینان و ویستی ئاوەدانى بکەن."
- ۲۰- سورة الذاریات: ایه ۵۶. واتا: "من هەریۆه جندۆکەو مەرم دروس کرد، بمپەرسن."
- ۲۱- سورة الاعراف: ایه ۱۲۹. واتا: "ئیوه بکاتە جینشین لەم عەرزەدا و بروانی ئیوه چۆن دەکەن."
- ۲۲- سورة یوسف، ایه ۱۱۱. واتا: "لە سەرگوروشتەى ئەمانە، پەند هەبە بۆ بەئاوەزان."
- ۲۳- سورة الاعراف: ایه ۱۷۶. واتا: "تۆ لەو تەرزە باسانەیان بۆ وەگێرە، شایەتا بیر بکەنەوه."
- ۲۴- سورة ال عمران: ایه ۱۳۷. واتا: "بەر لە ئیوه زۆر رینگا و شوین تێپەریون. جا ئیوه لەم سەرەزەمینە گەشتی بکەن و سەرنج بەدەن کە ئاخى کارى هەق بەدرۆزانان بە کوێ گەشت؟"
- ۲۵- سورة السبأ: ایه ۱۸. واتا: "لە ناو ئەوان و گوندانى پیتی خۆمان تێخستبۆون، چەند دنیەکمان لە پال بەکتر ئاواکرد و مەودای نینوانیمان بە ئەندازە دانا. دەسا بە شەوان و رۆژان - بەی ترس - بە ناویاندا دەرباز بین."
- ۲۶- سورة الرعد: ایه ۱۱. واتا: "خو لە هەج گەلیک ناگۆزی، تا ئەوان دلایان نەگۆرن."
- ۲۷- سورة الیبراهیم: ایه ۵. واتا: "رۆژەکانى خودایان وەبیر ببنەوه."
- ۲۸- سورة الروم: ایه ۹. واتا: "ئاخو هەج گەشت و گوزاریان لەم زەمینە نەکردوو، تا بروانن پێشینهکانى رابردوو - کە لەمان توانا تر بوون و زەویان کێلاو ئاوەدان تریشیان کرد و پیغهەبەرانیشیان بە نیشانهگەلی ئاشکراوه هانتە لایان - چییان بەسەر هات؟ خودا غەدرى لى نەکردن؛ بەلام خۆیان هەر غەدریان لە خۆیان کرد."
- ۲۹- سورة الاسراء: ایه ۱۶. واتا: "هەرکە ویستمان شارێک قەر کەین، دەولەتمەنە خوشگوزەرانهکانى وان، دندەدەین بۆ بەدەفەرى و خرابکاری و لە ئاکامدا ئازاریان بۆ واچو دەبێ؛ ئەوساکە تێکی دەهارین."
- ۳۰- سورة الشعراء: ایه ۱۸۱-۱۸۳. واتا: "راست بین لە بیوانەپێوان و زیان بە کەس مەگەین، کیشانەشتان بە تەرازووی بەرانبەر بێ، شت لە مەردم مەدزەنەوه و پا دامەگرن لە سەر بەدەفەرى لە هەردا."
- ۳۱- سورة الانبیاء: ایه ۱۱-۱۵. واتا: "چەند باژێریشمان وێران کرد؛ چونکە ئەوانەى تیا بوون، ستەمکار بوون؛ لە پاش ئەوان خەلکی تەمان لى دامەزراند، هەر پێ حەسیان کە ئیمە بە گزێیان دادین، لەپێرێکدا لە ناوایى رایان دەکرد، ئیوه رەمەکن و بگەرنەوه سەر خوشگوزەرانی خۆتان و مالمەکانتان؛ بەلکوو پرسیارتان لى بکړ، وتیان: هەى مال وێران خۆمان! دیارە کە ئیمە ناهەق بووین، هەر دەربارەى ئەمە دەدوان، تا بە دەردى ساقتمەى دوورواومان بردن و دان مرکاندن."
- ۳۲- سورة الانعام: ایه ۱۳۱. واتا: "بۆیه ئەمەمان راگەیاندا کە بزائن پەرورەندەت لە ناهەقى هەج شارێکی قەر نەکردوو و خەلکەکەى بى ناگا بووین."
- ۳۳- سورة العنکبوت: ایه ۲۴-۲۷.
- ۳۴- سورة یونس: ایه ۱۰.
- ۳۵- سورة النساء: ایه ۱۵۷.
- ۳۶- سورة الرعد: ایه ۱۷. واتا: "لەو حەوايه ئاویکی دارژاندوه، پراوپی بارستایى نەوالان دى؛ لەعی کەفیکى بلندی هاتەسەر، هەرۆک ئەو کەفەى بەهۆى ناگر دەماندنى، دیتە سەر کەستەى خشل و ئەسپابى تر. نا بەم تەرزە خوداش باسى راست و دەغەل دەخاتە روو. جا کەفەکە لە ناو دەجى و هەر ئەو شتەى کە بۆ مەردم بەهەرى هەس دەمینیتهوه. خودا ئاوا نمونە دەمینیتهوه."

ليستی سهراچاوه كان

يهكهم: قورناني پيروژ

دووه م: سهراچاوه عه ره بيه كان

أ- سهراچاوه عه ره بيه ديزينه كان

١. البيضاوي، ناصر الدين أبو سعيد عبد الله (ت ٦٨٥هـ)، أنوار التنزيل وأسرار التأويل، ط١، تح: محمد عبد الرحمن المرعشلي، دار إحياء التراث العربي، بيروت، ١٤١٨ هـ..
٢. الرازي، مفاتيح الغيب أو التفسير الكبير، ط٣، دار إحياء التراث العربي، بيروت، ١٤٢٠ هـ،
٣. راغب الاصفهاني، حسين بن محمد بن المفضل (ت ٥٠٢هـ)، الذريعة الى المكارم الشريفة، ط١، دار السلام، القاهرة، ٢٠٠٧.
٤. الزمخشري، الكشاف عن حقائق غوامض التنزيل وعيون الأقاويل في وجوه التأويل، ط٣، دار الريان للتراث، بالقاهرة، ١٩٨٧.
٥. الطبري، أبو جعفر، محمد بن جرير الطبري (ت ٣١٠هـ)، جامع البيان عن تأويل آي القرآن، ط١، تح: عبد الله بن عبد المحسن التركي، دار هجر، الرياض، ٢٠٠١.
٦. كيا الهراسي، علي بن محمد بن علي (ت ٥٠٤هـ)، أحكام القرآن، تح: موسى محمد علي وعزة عبد عطية، ط٢، دار الكتب العلمية، بيروت، ١٤٠٥ هـ.
٧. الماوردي، ابي الحسن علي بن محمد (ت ٤٥٠هـ)، تسهيل الظفر وتعجيل الالظفر في اخلاق الملك و سياسة الملك، تح: محي هلال سرحان، دار النهضة العربية، بيروت، ١٩٨١،
٨. الماوردي، ابي الحسن علي بن محمد (ت ٤٥٠هـ)، نصيحة الملوك، تح: خضر محمد خضر، ط١، مكتبة الفلاح، الكويت، ١٩٨٣.
٩. النسفي، أبو البركات عبد الله بن أحمد (ت ٧١٠ هـ)، تفسير النسفي (مدارك التنزيل وحقائق التأويل)، تح: يوسف علي بديوي، ط١، دار الكلم الطيب، بيروت، ١٩٩٨.
١٠. النسفي، نجم الدين عمر بن محمد بن أحمد (ت ٥٣٧ هـ)، التيسير في التفسير، تح: ماهر أديب حبوش وآخرون، ط١، دار اللباب للدراسات وتحقيق التراث، أسطنبول، ٢٠١٩.
١١. ولي الله الدهلوي، الإمام أحمد بن عبد الرحيم (ت ١١٧٦ هـ)، الفوز الكبير في أصول التفسير، تر: سلمان الحسيني الندوي، ط٢، دار الصحوة، القاهرة، ١٩٨٦.

ب- سهراچاوه عه ره بيه نونيه كان

١. أرفوا، دومينيك: تاريخ الفكر العربي والاسلامي، ط١، المكتبة الشرقية، بيروت، ٢٠١٠.
- حجازي، محمد عبدالواحد، القران وفكرة التاريخ، ط١، دار الوفاء، الاسكندرية، ٢٠٠٤.
٢. الحديثي، نزار عبداللطيف، علم التاريخ عند العرب و فكرته وفلسفته، المجمع العلمي، بغداد، ٢٠٠١.
٣. خليل، عماد الدين: التفسير الاسلامي للتاريخ، دار الكتب الاسلامي، قم، د.س.
٤. الدوري، عبدالعزيز وآخرون، تفسير التاريخ، مكتبة النهضة، بغداد، د.س.
٥. الزرقاني، محمد عبد العظيم، مناهل العرفان في علوم القرآن، ط٣، مطبعة عيسى البابي الحلبي وشركاه، (د.م.س).
٦. الشراقوي، عفت: في فلسفة الحضارة الاسلامية، ط١، دار النهضة، بيروت، ١٩٧٩.
٧. صديقي، عبدالحميد: تفسير التاريخ، تر: كاظم الجوادي، ط١، دار العلم، الكويت، ١٩٨٠.
٨. المخلافي، عارف احمد اسماعيل، محاضرات في مدارس تفسير التاريخ، ط١، دار الكتاب الجامعي، صنعاء، ٢٠٠٧.
٩. النشار، مصطفى حسن، فلسفة التاريخ ومعناها ونشأتها واهم اهدافها، ط١، دار الميسرة، عمان، ٢٠١٢.

١٠. نوفرت، انجيليكا،القران والتاريخ علاقة جدلية، تر: اسلام احمد، مركز التفسيرللدراستات القرانية، (د. س. م.).
١١. ويدجري، البان. ج، التاريخ وكيف يفسرونه من كونفوشيوس الى توينبي، تر: عبد العزيز توفيق جاويد، الهيئة المصرية العامة للكتاب، مصر، ١٩٧٢.

سنيهم: سهراوه فارسيهكان

١. مطهري، مرتضى: فلسفه تاريخ، ج٢، تهران، ١٣٨٥ هـ.ق.

جوارهم: سهراوه ئينگليزيهكان

1. Donner ,Fred McGraw, Narratives of Origin, The Darwin Press, New Jersey, 1998.